

TELEGRAFUL ROMAN.

Nº 45. ANULU XIII.

Telegrafulu ese de doua ori pe septembrie: și Duminecă. — Prenumeratia se face în Sabiu la espeditură, oice pe afară la c. r. poste, cu bani grăi prin scrisori francate, adresate către espeditura. Pretiul prenumeratii pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. — ear pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

Sabiu, in 10th Iunie 1865.

tro provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru principat și teritori straine pe anu 12 pe 1/2 anu, 6 fl. v. a.

Inseratele se platește pentru intea ora cu 7. cr. și rul cu litere mici, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiiune la „Telegrafulu Român.”

Finindu-se cu 30 Iunie cal. vechiu abonamentul loru abonanti pe semestrul I. alu anului curinte, Ianuariu — Iunie, și pe triluniul Aprilie — Iunie; prin acestă se deschide abonamentul nou la „Telegrafulu Român” pe semestrul alu doilea alu anului curinte.

Condițiile remânu cele cunoscute:

Abonamentul pe 1/2 anu, pentru Sabiu 3f. 50 cr. pentru Transilvania și Austria preste totu 4 f. pentru principate 6 f.

Abonamentul pe 1/4 anu, pentru Sabiu 1 f. 75 xr. pentru Transilvania și Austria preste totu 2 f. — pentru principate 3 f. —

Abonamente pe mai putinu de 3 luni, seu pe luni singurite nu se priimescu.

Redactiunea și Editura.

Dela Senatulu imperialu.

Pe candu Maiestatea Sea Imperatulu petreceā in capitalele Ungariei, priimindu oratiunile unui popor entuziasmatu, pe atunci ministrulu de finantie, domnulu de Plenar facu imperiului unu daru, pentru care imperiul i-ar fi multiamitit deca nu i laru fi facutu; căci espunendu

in siedinti a casei ablegatilor din 8 Iuniu c. n. starea finanzielor statului, ajunse la concluziunea, ca pentru platirea datorielor statului s. a. e constrinsu a face pe bunurile statului, cari pân'acum nu se potura vinde fără paguba, creditu de 56 milioane fl., și a cere, că obiectul sa se privescă și tracteze că urgi, predandu-se spre anteconsultare comitetului de finantie pentru anulu 1866. Cas'a ablegatilor incuviintă cererea ministrului in tota extensiunea ei. Restul tempului din siedinti a acestă, precum si siedinti a din 9 Iuniu se petrecu cu desbatările asupră despagubirei, ce vine a se dă Lloydului austriacu pentru servitiul de posta marina, ce-lu face imperiului. Majoritatea comitetului respectiv propusese acesta despagubire in 2 milioane pe anu, pecandu minoritatea staruiesce a nu se dă mai multu decât 1.800,000. In fine in siedinti a din 10 Iuniu c. n. se priimesce propunerea majoritatii.

Siedinti a din 1/3 Iuniu se occupa cu projectulu regimului privitoriu la facerea unui drumu de feru in Ungaria de susu dela Casiovia la Oderberg, și pentru preconsultare se alege unu comitetu de 12 membri; dupa aceea se trece la desbaterea asupră tarifei interimale de vama, care fără desbatere se și priimi.

In siedinti a din 2/14 Iuniu a fostu la ordinea dilei o cestiune forte insemnata: adeca interpretarea § lui 13 alu patentei din 26 Februarie 1861. Paragrafulu acestă suna asă: „Deca pe tempulu, candu nu este adunatu senatulu imperialu, e de lipsa a se luă in vre-unu obiect de ale sferei activitatii lui mesuri urgi, ministeriul este indatorat a espune senatului imperialu celu mai de aproape motivele și resultatele dispositiunei.“ De mai multe ori venisera in conflictu ablegatii cu regimulu in privintă interpretării acestui paragrafu, din care causa la propunerea Dr. Berger se și formase unu comitetu pentru preconsultarea obiectului. Comitetulu acestă terminase operatulu seu, lângă care adaucese și două resolutiuni: ca adeca cas'a ablegatilor enuncia convictiunea sea, cumca

1) dreptulu eii constitutiunalu de a conlucră prin consimtiamentu la ori ce modu și la ori ce actu alu legislatiunei, prin § 13 alu legei fundamentale despre reprezentanța imperiului din 26 Februarie 1861 nu se suspenda, din care causa cas'a ablegatilor protestea contră ori cărei interpretări seu

practisări a citatei decisiuni din constitutiune, carea aru contradice acestui dreptu;

2) ca § 13 alu legei fundamentale despre reprezentanța imperiului din 26 Februarie 1861 dupa stilisarea sea actuala se poate aplică numai la casuri urginti și la referintie transitorie, și ca ori ce dispositiune luata pe basă citatei decisiuni a constitutiunii, incetandu casulu specialu, pentru care trebuie să se iee, ese din activitate.

Dupa desbateri seriose in siedinti a acestă, precum și in cea din 4/6 Iuniu, se priimesce legea cu 102 contră 48, ear cele două resolutiuni cu 107 contră 44 voturi.

Dintre Ardeleni votara cu majoritatea: Alduleanu, Binder, Branu, Buteanu, Filtsch, Gull, Manu, Mog'a, Obert, Pope'a, Puscariu, Schmidt, Schuler, Teutsch, Trauschenfels, Zimmermann, — și numai Friedenfels, Lászlóffy, Moldovanu, Popasu, Popu și Reichenstein contra.

Actu de caritate creștinăscă.

Sunteti fericiti a poté anuntia cititorilor nostri, ca vocea din nr. 30. alu „Telegr. Rom.“: a sari intr'ajutoriu fratilor nostri din Sadu, celoru nenorociti prin focu cumplitu, n'a resunatu indesertu, ci au aflatu unu echo bunu in inimile fratilor din Cricău, cari condusi de caritate creștinăscă, sub povatia prin cuventu și faptă a onorabilului loru preotu Petru Trutia au adunatu o sumulită de 12 f. 10 xr. pentru fratii loru bantuiti de focu. Transpunendu indata sum'a acestă la loculu cuvenit, credem, ea nu va temă modestia nobililor contribuitori, insirându nu numai numele loru, ci și demnele cuvinte, cu cari onorabilul preotu insolentes darulu seu și alu poporenilor sei, ce ni-lu trame.

Cricău 2 Iuniu 1865. Onor. Redactiune! Subscri-sulu citindu cu compatimire in nrulu 30 alu pretiuitului „Tel. Rom.“ tristă și infiorată intemplare a fratilor nostri din comună Sadu de lângă Sabiu, cari in 12 Aprilie a. c. la 1 1/2 ora dupa smedii prin unu focu grăznicu s'au pagubitu forte tare - datorintă ce o impune Invictoriului Neamurilor, marele Apostolu Pavelu in epistolă sea către Romani in capulu 12. versu 15., unde dice: „Plângeti cu cei ce plângu,“ m'au silitu, că acesta trista nenorocire a fratilor nostri din dis'a comună nu numai sa o facu cunoscuta poporului, ci deodata sa-lu facu sa și cunoască, cumca nu e destulu numai a compatimi pre cineva in nenorocire; pentru ca pre celu ce au ajunsu acum la strătitia de cersitoriu, golu, flamendu, setosu, fără casa, fără masa, putinu lu vei potea ajută cu compatimirea - ci lipsesce sa puni acolo unu astfelu de balsam, care sa-i usiureze, și alineza baremu in cătu-va dorerea și necasulu - și asiā sa aretāmu și cu faptă cumca lu compatimim.

Poporul meu, miscatul de unu simtiu adeverat u manu nu intardia a intinde din inima buna, și dupa potere, ajutoriu aceloru nenorociti frati ai loru. — Listele contribuitorilor impreuna cu denarii daruiti, cari facu summ'a de 12 f. și 10 xr. v. a., le includu (O comunicāmu mai in josu. Red.) aci in consignatia sub A) rogandu pre on. Redactiune, că sa binevoiesca a le cujetă in publicu, ear ajutorele a le transpun la loculu cuvenit. — Dupa care amu remasă

Cătra On. Redactiune

cu tota stim'a

Petru Trutia, Par. gr. or. alu locului.

Principatele române unite.

Comunicāmu mai josu dupa „Gez. Tr.“ o lege de mare importanță pentru economii de vite austriaci și cu deosebire transilvani, legea adeca, prin carea se regulează intrarea și petrecerea loru, precum și a argatiloru și vitelor loru pe pamantul României. Preolimea și invictoriimea nostra de prin comunele muntenesci, ale căroru locuitori trăiesc din acestu ramu de economia, voru avea datorința deosebita către

poporele loru respective, a le aduce la cunoscintia si a le explică acăsta lege, că sa o'ntieléga cătă de bine si astfel sa preintimpine retele, ce aru poté proveni din necunoscentia acestei legi atătu de afundu tatiatōre in interesele loru, in vieti'a loru.

LEGE

pentru regularea dreptului de intrare de la vitele pastorilor straini.

Despre pastorii Austriani.

Art. I. Pastorii Austriani, ce frecuenta cu vitele loru Romanii, se impartu in urmatorele categorii:

a) Pastorii, cari virindu vitele loru in muntii Austriei seu ai Romaniei, le cobora tomn'a spre iernaticu in campurile si balstile Romaniei, seu spre a le trece in totu seu in parte in statele limitrofe, si

b) Pastorii, ale caror uite intrate de mai multu tempu, s'au stabilitu prin campurile si balstile Romaniei.

Despre pastorii, ce aru intră din statele Austriei.

Art. II. Pastorii Austriani, venindu din statele Austriei, suntu liberi sa intre in Romanii cu ori ce numeru si felu de vite aru avea, atătu pentru pasiune seu iernaticu, cătă si pentru ale trece transitu.

Art. III. Vitele austriane se recunoscu dupa actele speciale (regii CC.), pe care pastorii proprietari seu scutarii trebuie a le avea ori candu intra in Romanii; agentii fiscali de la punctul de frontiera deci, voru ingadui intrarea de vite Austriane numai pe temeiulu unoru asemenea acte, si prin plat'a, tacselor de intrare, ce se prescriu mai josu.

Pasportele nu se recunoscu ca regii, si prin urmare acei ce aru cercă sa intre cu asemenea acte (pasporde), nu potu fi ingaduiti in conditiunile legei de satia, ci numai prin plat'a dreptului de importu, seu de transitu.

Art. IV. Dëca peste numerulu vitelor cuprinse in regie CC., pastorii aru aduce de odata si alte vite, ele voru fi libere a se introduce, in conditiunile prescrise pentru comerciul generalu, adeca: seu prin plat'a dreptului de importu, de voru fi destinate pentru consumatiune in intrulu tierei, seu prin plat'a dreptului de transitu, de se voru declară de transitu. Asupr'a diferintiei de mai putinu pastorii se apera de ori ce plata.

Art. V. Tacsele de intrare (oieritulu si cornaritulu) pentru vitele austriane, se statornicescu precum urmeaza:

a) pentru capulu de oie, berbece, capra, tiapu, rimatoru, rimator, parale diece (10).

b) Pentru capulu de bou, vaca, bibolu, calu, iepa, catiru si asinu, parale trei deci (30).

c) Pentru capulu de sugatorii dela vitele mici cuprinse la lit. a), cătă s'aru aduce pâna la 1 Iulie alu fia-cârui'a anu, cătă parale cinci, iara de atunci inainte parale diece.

d) Sugatorii (vitiei, manzi si malaci) ce n'aru trece versta de unu anu, se apera de ori ce plata. Dela versta de unu anu pâna la doi, platescu cătă parale cinci-sprediece de capu, eara dela doi ani in susu, platescu ca cei mari de felulu loru, adeca cătă trei dieci parale, precum se cuprinde la lit. b) de sub acestu articolu.

Art. VI. Tacsele de intrare se platescu indata dupa declararea si constatarea vitelor la biuroulu 'vamalu pe unde pastorii aru veni cu vitele loru spre introducerea in intrulu tierei.

Art. VII. Pentru fia-care turma de vite austriane, cătă s'aru constatā dupa regii, agentulu fiscalu dela punctul de intrare (vamesiu), va dă biletu de intrare imprimatu. Biletulu nu se poate dă decâtua numai pe numele unui singuru pastoru, proprietaru seu scutaru.

In biletulu, ce s'aru dă, va trebuu a fi specificatu numerulu regiei CC., pe care s'a intemeiatu numele pastorului, terminulu ce aru cere pentru pasiune seu iernaticu in tiéra, Nr. si felulu vitelor, si tac'sa de intrare (oieritulu si cornaritulu) ce aru plat'i pentru acele vite.

Art. VIII. Pentru fia-care biletu, care se da dupa dispozitunile art. VII. osebitu de tac'sa de intrare, pastorulu va plati cătă unu leu, care se va inscrie totu in acelui biletu si in recipis'a de incassarea banilor, ce agentulu fiscalu (vamesiu) este datoru a-i liberă osebitu.

Art. IX. Tacsele, ce se percepeau in trecutu sub titlu de plocone, numeratore si ravasiu, se desfiintieza.

Art. X. Terminulu, ce va trebuu sa se acorde pastorilor Austriei nestabiliti in tiéra, va fi totu deun'a de unu anu de dile.

Terminulu acordat se inscrie in biletulu de intrare, ca sa serve de controlu la refuirea acelui biletu.

Art. XI. Pastorii austriani intrandu in Romanii si platindu tacsele de intrare, prin indeplinirea regulelor prescrise mai susu, fara a mai fi supusi la alte tacse fiscale, se voru bucură de drepturile urmatore:

a) A se preumbla cu vitele loru pe tota intinderea teritoriului Romaniei pe drumurile principale in limitele loru, ori unde adeca interesele i-ar indemnă, se intielege prin plata de buna voia a drepturilor de pasiune si ori ce altu aru privi pe proprietatile respective, ferindu-se a nu calcă cu vitele loru peste limitele drumurilor.

Pentru stricaciune voru fi supusi la despagubire dupa legile tierei pentru ispasie, fara alta intardisare.

b) A aduce, fara plata de importatiune, uneltele pentru facerea brânzei, obiectele pentru prepararea nutrimentului si hainele economilor de vite si ale ciobanilor. Ingaduirea introducerii unoru asemenea obiecte insa se va face prin indeplinirea regulelor de declarare, revisie si inregistrare. Numerulu si felulu hainelor se va calcula dupa numerulu omenilor, ce aru intovarasit turm'a la intrare, (proprietari, scutari, ciobani si slugi), cari se voru cuprinde si in biletulu de intrare.

c) A se inapoi in Austria in marginirea terminilor rescrisi prin biletele de intrare cu vitele ce au introdus si prisa dela cele fatatore pe unu anu si cu productiunile de lana, branza, lapte, mitie s. c. l. in catimile ce obiceinuitu produc asemenea vite si care se voru calcula dupa numerulu si felulu ce fiacare pastoru aru ave.

Dëca vitele aru si statu la pasiune in tiéra mai putinu de optu luni de dile, pastorii nu potu fi ingaduiti sa scota productii fara plata.

Pentru vitele seu productiunile ce aru ave pastorii prisoșu se supunu la plat'a de esportatiune, iara pentru lips'a de asemenea vite seu productiuni, se supunu la plat'a dreptului de importatie.

d) A trece in statele limitrofe si a se inapoi cu totalulu seu parte din vitele ce aru ave introduse in tiéra; insa prin paz'a regulilor de declarare si constatare, pentru ca constandu-se prisose de vite sa plateasca drepturile de importu.

Dupacum ne spune „Tromp. Carp.“ cu 1 Iuniu totu serviciulu postalu in Romanii au inceputu a se face numai prin statulu si de câtra satatulu romanu. Acelasi numeru din „T. C.“ ne vestesc insa totdeodata si o calamitate noua, ce aru fi venit asupr'a tierei: ca adica locustele s'aru fi ivit in mai multe judetie, parte din cele ingropate in tiéra, parte venite din Russi'a.

Cestiunea emanciparei Evreilor ocupă in cämpulu jurnalisticci unu locu forte insemnatu. Din diuaierile, ce priimim, vedem, ca „T. C.“ de asta data de siguru condusa de inspiratiuni bune, doresce marginirea drepturilor Evreilor in tiéra, pecandu „Reform'a“, inspirata de zelu umanitaru, dar—trebuie sa marturismu— zelu mai multu teoreticu si idealu, decâtua privitoru la praxa si la realitate, face apelu la dreptatea, umanitatea si onorea natuinei române pentru emanciparea Evreilor, pre cari, intr'o confusiune a noulilor si numesce „Români de ritulu israelitenu“. In adeveru, cestiunea e mare si grava. Noi nu ne indoim nici unu momentu, ca Români nu voru sci sa fia drepti, dicem in adinsu drepti, si nu numai toleranti, câtra toti locuitorii tierilor loru; dar dreptatea acesta nu trebuie sa merga pâna la umilirea de sine. Români mai cu séma in stadiul de desceptare si la gradulu celu de josu de cultura, in care se afla, au datorint'a cea mai sănta si cea mai d'antâi câtra sine insisi, si nici dupa dreptulu domnedieescu, nici dupa celu omenescu nu li se poate cere, ca sa-si impartiésca hain'a cu unu poporu in veci nemultiamitu, care ca mâne poimane s'aru incercă a-lu despoia si de camesia. Noi cesti de dincöce potemu judecă luerulu acesta mai din departare si mai cu sânge rece: dar trebuie sa dicem, ca ne vine forte siodu si ni s'aru paré o vedere forte scurta, candu Români astadi aru voi sa imiteze d. e. procederea Engliterei, pe candu ei se afla departe de Englittera in distante nemesurate. Numai intre impregiurări egale se potu face asemenari. Credem, de mare interesu si pentru cititorii nostri parerea unui corespondinte din Iassi alu „T. C.“ si de acea comunicam căteva pasagie din trens'a. Dupa ce dice acelui coresp., ca diuariul „Opiniunea națională“ s'apa pus in contradicere cu opiniunea naționala, ear Sentinel'a româna a desertat in taberele dicendu: Iidoviloru, imputa cu dreptu cuventu „Sentinellei“.

Pretins'a Sentinela româna esistă si pe tempulu candu se trată de asiá numit'a cestiune rurala, care se atingeá nu mai putinu decâtua de asediarea fundametelor statulu si de emanciparea intregului popor român; si acesta mare cestiune, cu dreptu numita cestiunea muma, n'a avutu pentru Sentinela nimic'a care sa merite sprijinul seu. Pe candu liberalilor dela Sentinela le era indiferinte imbunatatirea sortiei amaritului popor român si constituirea unei patrie in loculu unei tieri compuse pâna atunci numai de argati; dloru se

punu cu ardore sub standardul Jidaniloru; si pe candu n'au disu nici unu cuventu in favorea bucatelor de pamentu alu satenilor Romani, lucréza in numele fericirei Romanici, că tiéra intréga sa devina a Jidaniloru.

Sa feresca Domnedieu pe poporul român de fericirea, la care aru voi sa-lu duca liberalii dela Sentinel'a! Dupa noi asemenea liberali si sapa singuri gróp'a; tiér'a intréga cunoscé prin dorerile eii insesi cestiunea Jidaniloru. Acésta cestiuue nu este din acele cestiuni greu de intielesu, unde prin o confusiuue de ideia se pote induce cineva in erore: cine a vedutu ravagile Jidaniloru in Moldova, va crede negresitul ceea ce au yediutu cu ochii, eara nu aceea ce i voru spune adovacatii Jidaniloru, séu cei straini de cestiuue.

Apoi dupace repróba corespondintele, ca „Sentinel'a româna“ nu judeca adeverurile dupa valórea loru, ci dupa asemeni personali, continua:

„Suntu adeveruri insa, căror'a impregiurările locali le dau o evidenția, pe care nu li o pote negá tote vorbele din lume. Unu asemenea adeveru materialu, nedisputabile, este janică stare a Moldovei, distrusă si pustiita de Jidani mai reu decât de lacuste; si in fati'a invetiamintelor, ce ne da acesta grozava realitate, simtita cu dorere de unu poporu intregu, disparu tote teoriele vage de libertate, tote comparatiunile stârei Jidaniloru din Franci'a, tote principiele de metafisica, căror'a dloru sacrificia binele națiunei române, că si renumitulu doctore alu nemitorului Mollier, care se preocupa nu de mijlocele de a scapá bolnavulu, ci de a-i prescrie ordine in regula, spre a mori in regula. Apoi nu e vorba ca națiunea româna sa móră in regula, pentru satisfacerea unui principiu de metafisica; națiunea trebuie sa traiésca, de se pote, in regula; de nu, chiaru si fără regula. Perirea unei națiuni nu se pote cu nimic'a justificá.

Fără a ne mai pune intrebarea: ce a facutu Franci'a si ce aru face, candu s'aru si afandu in o nenorocire analoga cu a nostra, de a avea una numera relativu atât de mare de Jidani ruinandu si pustiindu tiér'a; fără a ne mai opri la faptul forte instructivu pentru noi, ca in state mari, organizate si civilisate că luminat'a Germania, Prussi'a, Itali'a si altele, (nu mai dicem de Austri'a si Prussi'a) si in cari elementul jidau este atât de putin că o picatura in mare, Jidani suntu respinsi că unu periculu dela funcțiunile publice si dela possedarea pamentului; — pentru noi e destulu, a vedé cum suntu Jidani dela noi, in impregiurările nostra, si din situatiunea nostra trebuie sa tragemu solutiunea acestei cestiuni, precum tote Statele si reguléza trebile loru dupa impregiurările loru proprie.

Déca unu corpu tare si sanatosu că Franci'a a polutu luá fără periculu o dosa mica de otrava, — că vr'o 50 mii Jidani intr'unu elementu poternic de 40 milioane de francesi, — dosa pe care si aceea o exala din corpu prin reactiunea sea vitala; de acolo nu urmeza, ea unu Statu că alu nostru, atât de micu si slabitu de ranele sele sociali si politice, si mai cu séma de desastrulu facutu economiei nostra națiunale de către acesti destructori ai națiunalitătilor, aru poté inghit o dosa de vreo dicee ori mai mare, fără a fi sigura de sinucidere.

A intrebá dara, déca suntu, séu nu, folositorii Ovrei, nise pare, că si cum amu intrebă: déca este folositore ciun'a! Asemenea intrebare s'aru poté adressá la o lume lipsita nu numai de minte, dar chiaru si de ochi.

Dela apararea cestiunei emancipării asiá numitflorii Rumanide religia israelita, sub ministeriul dului Cogaluceanu, lumea se intreba mereu: ce voiescu Jidani, si ce consista acésta emancipare? Ce ceru ei sub cuventulu de emancipatiune? Ceru ei libertatea de culte, precum afectéza a se tangu in diuariele jidovesci de prin Europa, in care facu larma de netolerantie religiose, spre a face lumea sa creda că in tiér'a nostra nu esista libertate de culte? — Acésta libertate o au deplina, nu de adi, ci din tempuri pe candu prin tierile apusene chiaru erau persecutati si alungati. In Romani'a nu se scie ce este netolerant'a religiosa. Voru ei libertate de comerciu? — Acésta inca o au, si o essersa intr-unu chipu atât de intolerabile, ca au acaparatu totu comerciul nostru, paralisandu munc'a drépta si onesta, care nu pote tiné concuriuntia cu viciile si cu sistem'a de insielaciune, pe care sa baséza comerciul jidau. — N'au storsu ei si acaparatu tote capitalurile nostra? — N'au espropriatu intregi orașele Moldovei? — Nu intemeieza ei acum cea mai cumplita feudalitate prin sale, facendu din tieranii Romani nisce iloti, nisce negri, cari nu traiescu decât spre a munci pentru Jidani? — Este cu potintia o mai mare si mai neiertata libertate decât acésta? Libertatea galerieniloru chiaru, s'aru poté intinde mai departe? Ce le lipsesc dara? Ce drepturi inca nu poseda ei? — Ei pretindu sub nume de libertatea cultelor, dreptulu de a possede si pamentul nostru si de a ne

guverná. Acésta este insemnarea cuventului de emancipare, fiindu ca numai acestea suntu drepturile ce n'au essersatu pâna acum. — Ei vora dara a deveni administratorii, judecatorii, legislatorii si professorii nostri, si dreptulu de a possede si mosiile noastre. Eara Românilorul le lasa partea de a fi ilotii mancitorii ai Jidaniloru, si de a dà soldati pentru a le pazi si asigurá linisit'a exploatare a acestei tieri devenita „gesieftulu“ Jidaniloru.

Mulți ómeni de bine, — cari se preocupa de sórtea tie-rei si cari seiu religiositatea si bunele morâvuri romanesci, ce domniau pâna acum 20—30 ani in acesta binecuventata tie-re, tinendu singure loculu legilor celor mai bune, si regu-landu relatiunile si transactiunile dintre ómeni, fără inscri-suri, numai pe credintia pe cuventu, — se 'ntréba acum cu o dorerosa anxietate, care sa fia caus'a stârei morbide, a corrupsiunei si immoralitatii, ce de 20—30 ani incóce au infec-tat atmosfera societatii noastre si se propaga cu repejunea contagiunei, care ia din dî in dî proporțiuni atât de mari pâna a pune cu totulu in pericolu simtiulu morale alu societătii, a face că viciulu, immoralitatea, abusulu, sa devina sta-re normala; că onestitatea, bun'a credintia, consintia, vrednicia morală, patriotismul, sa devina prejudetie, defecte, cari sa causeze nenorocirea celui ce are imprudentia a-si regulă vieti'a dupa asemenea defecte; eara principiele sociale sa fia insielaciunea, siacharliculu, perfidi'a si infamia? Care e cau-s'a acestei jidoviri de moravuri, ce se substituie bunelor moravuri romanesci?

Caus'a este evidinte. Nu are cine-va decât a obser-vá spre a vedé, ca scaderea moralitatii publice, ca jidovirea moravurilor, cresc in proportiune esacta cu sporirea si lat-rea elementului jidau. Ciun'a siberica, de care ne 'ngrijim' atât'a, a intratu de multu in tiér'a nostra, si o devasteza. Ac-esta lepra morală, a rosu si rôde animale a multor ómeni, chiaru dintre cei tineri, cari, fără contactulu perniciosu alu a-cestei ciume, aru si remasu ceea ce erau meniti a fi ómeni de bine.

Societatea nostra se vaccinéza Coltoiesce, se pune ver-satu) cu vaccina de Jidau; acésta vaccina immonda, odata infiltrata in anim'a unui omu, i mananca, i réde, că ver-satulu, tota esprăsirea de omu, spre a nu mai remane decât o figura hidosa a unui jidau, care degagiatu de cele mai sănăte legature si datorie, fără cultu si fără Ddieu, ori ce idea se nasce pentru densulu mórtă că si anim'a lui, neinseman-du-si altu scopu vietiei decât satisfacerea miserabilei seu egoismu. Acelu, care nu e deplinu incredintatu, ca éaus'a decadintie imorală a societătii noastre este immultirea elemen-tului jidau, sa se duca a vedé acele fericite parti de tiéra, precum Vrancea, Câmpulungu, etc. unde acésta ciuna inca n'a petronsu, si unde prin urmare bunele moravuri strabune s'au potutu pastrá curate, si nu-i va mai remane nici o in-doiala

Cine nu vede dara, ca déca Jidani aru intrá in guvern, ei aru face din intrég'a tiéra, aceea ce au facutu din orasie-le nostra, in care au stinsu si innabusită populația româna? ceea ce suntu machalalele loru prin orasiele Muntehilli, inca necotropite de totu; ceea ce au facutu din comerciul nostru, omorendu cu totulu moral'a comerciala; ceea ce au facutu pe rendu din fia-care familia româna, care a avutu nenorocirea a fi in contactulu loru, din fia-care copilu alu unei familii ro-mâne, pe care inca din copilaria la exploatare si-lu deséca de avere si moralitate; ceea ce face din lucruri: iueruri jidovesci; ceea ce au facutu din omu: unu neomu, unu jidau; — in fine aru respondi preste tota fati'a tierei organele loru sugătore, aru face tiér'a intrega dupa tipulu si asemenarea jidanolui; si cine nu cunosc, ce vré sa dica o tiéra dupa tipulu jidanolui, sa se duca a vedé de proba unu singuru orasul alu nenorocitei Moldove, precum e Botosienii, Iasi, Folticenii, Petr'a etc., si suntemu incredintati, ca déca va avea numai o bucatica de anima, va preferi mai bine a se sinucide, decât ide'a unei tieri jidovite, decât rusinós'a solidaritate cu jidanulu.

In diua dara, candu Jidani voru si admisi la guvernul tierii si la possedarea mosielor nostra, sa ne luâmu adio de interesele națiunei române.

Dorerea ne silesce pentru acum a ne intorce privirile de la imaginea sinistra a unui asemenea vîtoriu pentru Români.

Dupa invitarea, ce facea primarulu urbei Ploiesci, d. Marin e si cu prim diuariele de dincolo in 31 Mai era sa se puna pétr'a fundamentalui pentru edificiul gimnasialu de acolo. Amu si fericiiti, candu amu poté reporta cititorilor nostri si despre faptulu complinitu.

Varietati si nouatati de dî.

(Confessiunale.) La o requirare a In. Locotinintie

ungare către Ven. Ordinariatu metropolitanu gr. or., a să dă parerea în privința casatorielor măstecate în părțile Transsilvaniei reincorporate cu Ungaria, audiu, ca acesta să aru fi declarat într'acolo, ca în obiectul acesta să se observe legile din 1848, prin cari se recunoște pentru toate religiunile regatului Ungariei deplina îndreptătire egală și perfectă reciprocitate, adaugându în opinioarea sa, că pruncii, ce se nascu din casatorii măstecate, fără osebire de sexu, să se boteze și creșca în acea religie, de carea se tine tatalu familiei.—

„Korunk“ din Iuliu incolă va fi numai de două ori pe septembra (până acum există de trei ori). Redactiunea promite, că de către aru urmă acceptatele evenimente politice, după unu patrariu de anu va continua a fi de 3 ori.

(Denumiri). Suplelentii la Academii de drepturi din Clusiu: Carolu Haller de Hille, Ladislau Hoszu de Dezesi, Alessandru Brancovanu și Gustav Grois suntu denumiti profesori extraordinari la același institut.

Sotia lui Kossuth, după cum spune „Idök Tanúja“, după o băla indelungată a reposat de curențu la Genova.—

(Morte prin streangere) Din cei patru telhari din Remetea, cări la anul 1861 omoriseră cinci români, ce mergeau la targu, trei fură spăsuri de curențu la Ciucea-Seredă, alu patrulea, fiindu soldat, se predă regimentului seu spre judecare.—

Prospectu politicu.

Sesiunea camerei franceze se a întâlnită până la 11 iuliu, în care restențu cameră va potă votă bugetul și consultă pene la deplinire proiectele de legi cări i stau înainte. Între Imperatulu și printiulu Napoleonu se pare că se încercă restituirea unei impaciuniri. Inițiativa sa o fia luat Imperatulu, care aru fi scrisu verului seu o epistolă fără familiară și intimă, în urmă cării a cestă să aru fi hotarită a nu se departă din Parisu.—În curențu se acceptă denumirea contelui Walewski de președinte al camerei.

Ministrul de învățământu Duruy a provocat preprofesori din Parisu la scrierea unei scurte istorii a Algeriei, spre a se introduce în scole.

Processul presiedintelui Jefferson Davis încă nu este terminat; într'aceea elu până bine de curențu se detinuse într'o chilioară de fortăreață, pazită cum mai aspru și fără în măni și în picioare. Din tractamentul acesta se poate vedea, că presedintele interimalu Johnson va să facă destulu iritării, mai amu dice furiei prime, ce domnește în republicanii de medianopă asupră rebelilor de mediadă. Despre vre-o expediție inimică din republică americană în imperiul messicanu nu se mai aude nimicu, din contra vestesce faimă, că Juarez aru fi fugit, și că expedițiunile, ce facura atât'a sgoamotu în lume, aru fi fostu colonii concesionate din partea regimului messicanu.

Marină uniunistica se va reduce dela 600 la 90 corabii.—

In curențu se va desface camerei Prusiei, spre nenorocirea tierei în opoziție flagrantă cu regimulu, care este cu totul discreditat. Interitarea crește totu mai multu, și poporul pentru sesiunea venită e probabil că va alege deputati și mai liberali, ba dărăchiar ne revoluționari, cu atât'a mai vertosu, căci regele de curențu declarase cu ocazia unei excursiuni prin tierra, că cu astfel de deputati (mai toti prealiberali guvernului bismarkianu) nu mai poate guverna.—Dietă s'a închis în 5/1 iuniu prin ministrul președinte Bismarck; casei ablegatilor se impută patimi ge partita, nepatriotismu s. a., pecându casei magnatilor se enuncia deplin'a multiamire a regelui pentru credintă și resignația, cu carea s'a portat.

In Spania se descoperi de curențu o conjură, alu cărei scopu să fia fostu a delatură dinastia de fatia și a unui Portugaliu cu Spania sub dinastia de acum a Portugaliei. Conjurătia se fia fostu fără serioză, căci în fruntea ei aru fi statu colonelulu și oficerii unui regimentu statuitu în Valenciu; ea aru fi fostu să ibumescă în noaptea din 10 spre 11 iuniu e. n. și numai cu o óra nainte de eruperea ei se nimici prin veghierea și energie a capitanului generalu. Colonelulu, mai mulți oficeri și 12 persoane din statulu civilu se arrestă. E probabil, că conjurătia va fi fostu latită și prin alte linii ale tierei.—

Turci aduna în Herzegovină provisiuni mari de resboiu, nu se scie, spre ce scopuri. Cunoscutul erou Lucă Vucalovic să fia trecutu în Rusia.

Cameră Elena (grecescă) se deschise în 10 iuniu c. n., și cuvențu de tronu alu regelui promise o multime de proiecte de legi.

Computu publicu

despre ajutoarele incuse pentru locuitorii din Sadu, bantuiti prin focu, la redactiunea „Tel. Rom.“

Din comună Cricău s'a trimis 12 f. și 10 xr., și a nume dela:

Petru Munteanu 15 Tucu 10 xr., Petru Staneiu 9 xr., Chirila Somoleanu 50 xr., Andrei Adamu 6 xr., Andrei Geldeanu 12 xr., Stefanu Munteanu Gligor 48 xr., Anna Staneiu Danu 18 xr., Ioann Clooptariu 54 xr., Constantin Staneiu 24 xr., Simeonu Seracu 6 xr., Michailu Staneiu 6 xr., Nicolae Crisanu 4 xr., Simeonu Angelu 12 xr., Tom'a Munteanu 10 xr., Teodoru Popa 5 xr., Leontea Rusu 6 xr., Demetru Vladu 6 xr., Petru Comaneciu 6 xr., Vasiliu Lazaru 18 xr., Simeonu Sid 12 xr., Vasiliu Sid 6 xr., Petru Munteanu Gligor 6 xr., Mateiu Munteanu 18 xr., Iacobu Munteanu 18 xr., Simeonu Crisanu 6 xr., Demetru Crisanu 6 xr., Michailu Munteanu 12 xr., Nicolau Seracu 6 xr., Ioann Udrea 12 xr., Iacobu Lupsianu 6 xr., Chirila Olteanu 12 xr., Nicolau Hengiu 6 xr., Gregoriu Todoreciu 18 xr., Onu Lupsianu 36 xr., Ioann Todereciu 18 xr., Vasiliu Onite 12 xr., Nicolau Trutia 6 xr., Teodoru Trutia 6 xr., Stefanu Draganu 6 xr., Nicolau Hada 35 xr., Demetru Dereensi 6 xr., Iacobu Somoleanu 6 xr., Georgiu Rusu 12 xr., Vasiliu Dreganu 24 xr., Petru Munteanu 36 xr., Lucia Adamiu 40 xr., Anna Pintea 12 xr., Gregoriu Comanicu 6 xr., Vasiliu Geldeanu 6 xr., Filimon Lazaru 18 xr., Ioann Lupsianu 6 xr., Marină Lazaru 6 xr., Nicolau Lemoranu 12 xr., Gerasia Somoleanu 6 xr., Vasiliu Faur 4 xr., Simeonu Vladu 12 xr., Gavrilu Prati 18 xr., Stefanu Fauru 5 xr., Nicolau Comaneciu 18 xr., Ioann Nemes 38 xr., D. Gregoriu Mezei Munteanu 1 f., D. Ioanme Axentiu Severu 1 f., Petru Trutia Parochu 1 f. 45 xr.,

Summa totală 12 f. 10 xr.

Redactiunea Tel. Rom. este gata a primi și mai departe astfel de ajutori, a le quietă în publicu și a le transpună la locul loru.

Escriere de concursu.

Devenindu vacanta la scola capitală româna cu publicitate din opidulu Resinari o stație de învățători, se deschide prin acăstă concursu spre ocuparea ei.

Cu acea stație este imprenută a) unu salariu anualu de 350 f. v. a., b) bani de cortel 16 florini pe anu și c) unu relutu de lemne de 16 florini 80 cr. pe anu.

Competenții la acestu postu au a-si tramite cererile loru franco la oficiulu subsemnatu (postă din urma Sabiu) celu multu pana în 20 iuliu 1865 st. n. și a documentă.

a) Prin unu atestat de botezu, că suntu români de legea grecorientala;

b) Prin atestate bune, că au absolvutu celu putinu gimnasiul inferioru, cum și cursulu pedagogicu prescrisul;

c) Cumca mai sciu bine celu putinu un'a din cele două limbi române ale patriei, (germană, magiară);

d) dacă au mai înfinitu undeva său nu servitulu de docente și cum?

e) Cumca au dusu o viață morală și au avutu portare politică nepăratata.

Resinari, 12 iuniu 1865.

Oficiul opidanu.

(23-1)

Publicare de concursu.

La scola capitală româna din opidulu Resinari a devinut vacanta stație de învățători în clasă a fetititoru, spre a carei ocupare se deschide prin acăstă concursu.

Cu acestu postu este imprenută unu salariu anualu de 262 f. 50 cr. v. a. unu relutu de lemne de 16 f. 80 cr. v. a. și bani de cortelu în suma de 16 f.

Domnele concuriente voru avea pre langa cererea scrisă de mâna Domniei Loru a dovedi prin atestate bune,

a) Ca au dusu pana acum o viață nepăratata în tota privința;

b) ca sciu celu și scrie bine românescă, și

c) ca sciu totu fesiulu de lucru femeiescă de mâna trebujitoru femeilor nostru și ca se pricepu bine la învățarea altoră.

Cererile în astă privire suntu a se îndrepta către oficiulu mai josu însemnatu (postă Sibiu) călu măslu pana în 20 iuliu 1865. st. n. de ore ce cererile mai tardiv sosite nu se voru potă lua în considerare.

Resinari, 12 iuniu 1865.

Oficiul opidanu.

(24-1)

EDICTU.

Mariă Greco, legiuilă socia a lui Moise Craciun, amendoi din Sîrsiu Scaunulu Cincului mare, carea cu necredinția de mai multu tempu și-a parasită barbatulu, și nu se scie locul petrecerei ei, de vreme ce barbatulu au urdîtu procesu de despărțenie asupră ei, se indatorăza prin acăstă, că dela datulu mai josu semnatu, în terminu de unu anu și o di ne-smintită sa se prezenteze înaintea acestui Scaun protopopescu, căci la dincontra și în nefiintă ei de fatia se voru hotari cele prescrise de SS. Canonele ale bisericiei noastre dreptu credințiose resaritene.

Cinculu mare, 25 Maiu 1865.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu Cincului mare.

Ignatiu Mandoccea,

Adm. protop.

Bursă din Viena 9/21 iuniu) 1865.	
Metalicele 5%	69 90
Imprumutul nat. 5%	74 95
Actile de banca	800
Actile de creditu	178 80
Argintulu	107 50
Galbinulu	5 20